

Служба

в чест

на светите баташки новомъченици

Чиято памет се чествува на 17 май (4 май, ст. ст.)

На малката вечерня,

на „Господи, възвах“, стихирите на 4, глас 2.

В чертога небесен възлязоха те, в мъки очистени, в кърви умити, в сълзи озарени — момци и моми, старци и младенци, сила еднаква явили в търпение, с мъките си сломиха агарянската злоба, с кървите си изсушиха греховните потоци — те сяха със сълзи, но сбираха с радост на живота ръкойките в Царството Христово. (Дважди)

Защо мълчат сега баташките хълми? Защо тъмна тъмнее Стара река? Весело рипнете, льгове баташки, сладко запейте, вие горски птици — безоръжни чедата ви крепко надвиха лютите агаряни — с българската Вяра. Лицата им вече не ще да съзрете, закрилата тяхна над вас е навеки.

Бащи нам навеки и майки грижовни, о, чедолюбни и бързи ходатаи! Бога умолявайте, Света Троица молете, всякога малкото си стадо пазете от врагове защитено, от лъжа несмутено, във вярата истинска да стои надеждно, че вас като богатство от Бога приехме — като злато духовно в съдове чисти.

Слава... на мъчениците, глас 5.

С лъст агата от Барутино, слуга на княза на мрака, без сам да знае, на Христа принесе като овце на заколение християните баташки, на Небесния цар да принесат своите рани и кървави потоци като миро благовонно, и от нас да приемат — с песнопения-гусли и с кавали-сърца — възхвала най-радостна: радвайте се, наши закрилници нови, радвайте се, пострадали вярно до смърт, радвайте се, на село Батак нови мъченици.

И сега..., на празника.

На стиховните, самогласни стихирите на глас 1.

Да възпеем невестите целомъдрени, чиито младенци из утробата бесонравните изтръгнаха с ножове: та и те към нас да склонят в тоя живот Божието благосърдие, а подир смъртта да ни удостоят да живеем в покойното лоно, ние, що в забрава почитаме длъжна с хвалебни песни техните страдания.

Стих: Защото Ти, Боже, ни изпита, хвърли ни в огън, както сребро се хвърля в огън.

Видял ли е някога някой младенци да бъдат венчавани или младенци — невестии? Ала дойдете сега, мъчениколюбци, да възпеем баташките младенци, които за Христа се венчаха като невестии и като зестра небесна своите рани и кърви принесоха, и като жертва нетленна душите си за Него положиха.

Стих: Ти издигна човеци над главите ни, преминахме през огън и вода, и ни изведе на покой.

От майчина любов не се отлъчихте, баташки момчета, Бога почитащи, на вярата сиянието предпочетохте пред лъчите на видимото слънце, и любовта към своя православен род пред кратковременната сладост си избрахте: затуй ведно с бащите и майките си стоите пред светозарния престол на Бога и със сиянията на духовни утешения озарявате ония, що усърдно ви почитат.

Слава... глас 2.

Разсичаха утробии майчини и с ятаган се раждаха младенците, и малкото Христово стадо от Батак разкъсваха го дивии зверове: как люто беше вашето страдание! Затуй сега ви облажаваме, бащи и майки наши, като викаме: недейте ни оставя в сиротинство, но с тъй любимите дечица свои и нам закрила неразлъчна дайте, като ни пазите от грях и от беда!

Тропар, глас 1.

Вменихте се като овце за заколение и мъки страшнии претърпяхте за името Христово, старци, мъже, момци, младенци и майки, целомъдрени невестии и девойки чисти: всехвалнии баташки мъченици — на българския род украса, молете Христа нашия Бог за нас, които с вяра и любов почитаме страданията ваши.

На голямата вечерня,

на „Господи въззвах, стихирии на 8, на празника — 3, на мъчениците — 5, самогласни, на глас 5:

Небеса, веселете се! Радвай се, българска земьо, че след като видяха Възкресение Христово и отпразнуваха на светлия Победоносец паметта, към нов живот на небесата като птици прелетяха и пред възкръсналия Живодател, с непобедимия Георгии победнии песни пеят преславните баташки мъченици.

Баташките селения се осветиха и озариха се със светлина там всеки пол и възраст, неизразимо страдайки за името Христово — те бяха поругани, мъчени, заклани, а ние, що дечица техни недостойно се зовем от все сърце викаме към тях сега: радвайте се, страдалци с много имена, на българския род велики мъченици!

Просвещават се сърцата на почитащите с вяра доброто ви стоене в праотеческата вяра и от любов огромна изпълнени към светлите баташки мъченици викат: радвайте се, бащи добропобеднии, радвайте се, майки дълготърпеливи, радвайте се, вернии момци и чисти моми, радвайте се, дечица и младенци, че реките от вашата кръв погълнаха лъжата мохамедова и в истинската вяра нас всички утвърдиха!

Опожариха с огън всички ваши домове и домовете ви телеснии разрушиха озверените мъчителии, ала душите ви запази Бог и от погибел ви избави, макар и да ви мъчеха Христа да отречете, обаче Бог със Своя мир благослови ви и с добра победа ви изведе от попрището скръбно в широти безбрежни на вечния живот, многострадалнии.

О, братя, каква велика радост ни огря! — Днес невидимия небосвод обсипаха звезди, що трепкат чудно с лъчи победни — на българския род днес мъчениците страдални от мрачните предели на греха излязоха и в страшни мъки обновени, достигнаха пресветлото Христово царство. Да преклоним сега в молитва колене, зовейки тъй към нашите бащи и майки: не ни оставяйте, о, многообични, ний ваши сме дечица — помогнете и на нас, на Бога предани докрай да бъдем, и Спасителя молете с вас да се вселим там, де сияе вечно Трислънчевата светлина!

Слава... на мъчениците, глас 8:

От небесний кръгзор всевиждащият Господ, Който и броя на човешките коси познава, запази бисерите на сълзите ваши в забрава — в съсъди на възхвалата. И днес на вас, празнуващите с песни, с ръка на радост Той веселие дарява, избрани новомъченици от Батак, на рода български вий славо и твърдино.

И сега... богородичен на празника.

Вход с Евангелие. „Отрадна светлина...”. Три старозаветни четива, общи за мъченици.

От книгата с Исаевите пророчества: От книгата Премъдрост Соломонова: От книгата Премъдрост Соломонова:

На литията, храмова стихица, подир нея — самогласни стихици на мъчениците, по една от всеки глас:

Глас 1.

Възпяваме ви, венценосни младенци баташки: Райно, Владимире, Трендафиле, Марийо, Катерино, Годоре и Петро, Нисторе, Ванчо, Дяльо, Тоско, Иване, Георги, Николай, Илия и почитаме безмерните ви мъки, и ви молим: от всякакви беди и напасти ни оградете, и молете Бога да спаси душите ни.

Глас 2.

Възхваляваме ви, пожертвани за Бога баташки младенци, невръстни още, вие посрамахте мъчителите и с майките си заедно на смърт зарад Христа душите си предадохте: Недельо, Марийо, Атанасе, Софийо, Ваньо, Стоянке, Васильо, Елено, Ангеле, Султано, Искро, Лазо, Ангелино — и паметта ви почитаме с любов, и молим ви: избавете ни от всички изкушения и укрепете ни да претърпим докрай и ние!

Глас 3.

С кръвта си умити, пред Христа без порок се явихте и като гълъби бели, достохвални младенци баташки: Ваньо, Димитре, Митро, Здравке, Яно, Божийо, Ванчо, Дяльо, Стефане, Тома, Андрее, Стояне, Стефанке, Злато, Николино, Благое, Ирино, Благойо, Рисо, Доро, Костадине, Нейчо, Иво, Янко, Найчо, и всички, що Сам прие Бог от кръвната купел, за да се молят за душите на едностранния им български народ.

Глас 4.

Чистата и православна вяра запазихте докрай, момчета и момичета, чиито имена единствено Бог знае, от Църквата не се отрекохте и агарянска вяра не приехте, затуй и Църквата възхвалява ви въздава и в тоя ден на светлото ви преселение при Бога за всички, що с любов ви тачат, молете нашия Спасител и Творец.

Глас 5.

Радвай се, дружино дълготърпелива, момчета и момичета баташки! Радвайте се сега, о, Софийо, Елено и Янке, радвайте се, Петро, Катерино и Стояне, радвайте се, Вельо, Лазаре и Фикийо, радвайте се, Ирино, Стояно и Трендафило, радвайте се, Ружо, Илия и Невено, радвайте се, Ангеле, Стефане и Здравке, Марийо, Злато, Недельо и Митро, и всички, имената на които на небесата са написани!

Глас 6.

Отхранени на благочестието с млякото, баташки младенци, и нас — младенци във вярата — с млякото на духовни утешения нахранете, за да ви викаме: радвайте се, Лено, Божийо, Невено, Тодоре и Георги, радвайте се, Богдане, Юрдане, Върбо, Стояне и Дяльо, Русьо и Ванке, радвайте се, Катерино, Маргарито, Вълбо и Босильо, радвайте се, Злато, Ангеле, Рисо и Софийо, Марийо, Анке и Илия, сестри и братя, украсени с безсмъртие и нас във вашите молитви всякога поменавачи!

Глас 7.

Дишащите злоба врагове на вярата Христова посрамахте не чрез борби, но с кротост младенческа, светли мъченици младенци, достойно вас възпяваме с веселие: радвайте се, Божийо, Елено и Георги, радвайте се, Андрее, Ангеле, Георги, Тодоре и Дяльо, радвайте се, Марийо и Софийо, Тоско и Дяльо, радвайте се, Георги и Елено, Лено, Марийо, Митро и Невено, сестрици неразделни, радвайте се, Марено, Никола, Петре и Вранке, радвайте се, Зоче, Тодоре, Недельо и Стоянке, Илия и Ангеле, Елено, Николино, Катерино и Райно, Богдане и Стоянке, Марийо и Вано, Атанасе, Катерино и Недельо — на древната мъченица съименна и близка.

Глас 8.

Макар и в тяло старческо облечени, за мъките нехаехте, о нови мъченици: не в тялото бе силата ви, но в душите, и верни на Христа останахте докрай, като с кръвта си се очистихте и осветихте се и телом и с душа: молете Христа за нас, които пеем ви с любов: радвайте се, столетнико Дойко, Герьо, Злато, Петро, Георги, Нисторе и Радо, радвайте се, Доро, Ичко, Лилке, Видоле, Гроздо, Вельо и Вълко, радвайте се, Софийо, Тодоро, Милано, Тянке и Гино, радвайте се, Георги, тяно, Трендафиле, Калино, Пеньо, Нейчо, Георги и Стойе, радвайте се, Пеньо и Гино, Тодоре, Гюргя, Янко, Петко и Стояно, Митьо, Писо, Милке и Гино, Зафире, Павле, Ангеле, Гълбо, Илия и Невке — старци ведно с младите сродници ваши, заклани с целия си дом, ала отхвърлили агарянската вяра!

Слава... на мъчениците, глас 1.

Кой би изрекъл вашите скърби, ридания и печал всред долината на плача, баташки мъченици? Макар в началото да се уплашихте, но влязохте в подвига на търпението и

благодат получихте от Бога докрай да претърпите — молете Го да укрепи и нашите малодушни сърца, та да не отстъпим от Него даже до смърт.

И сега... на празника.

На стиховните, стихифи на глас 4.

Като пшенични класове рабите Твои, Боже, бяха положени не въз хармани равни, но телата си посяха по баташките стъгди — очистени те бяха чрез ятаганите на друговерци като зърно от плява, душите им пък ангели отнесоха в небесните хамбари.

Стих: Защото Ти, Боже, ни изпита, хвърли ни в огън, както сребро се хвърля в огън.

Пролетни води разливаше Стара река, в сълзи и кърви тънеше цяла земя българска; мохамеданите клаха ония, що пазеха вярата Христова — а те, чрез пълноводието на страданията, доплуваха до Създателя на пролетта и лятото.

Стих: Ти издигна човеци над главите ни, преминахме през огън и вода, и ни изведе на покой.

Когато подир зимата земята оживяваше и клоните дървесни разцъфтяваха, и птиците с летеж се връщаха в гнездата майчини, тогава като нацъфтели клони от тленния живот отсичаха се мъчениците и като птици към небесните гнезда отлитаха върху крилето на страданието.

Слава... глас 3.

С благоразумния разбойник в миг един рая придобихте, о многострадални баташки мъченици!. Че той за греховете си разпънат край Христа Го изповяда праведно, на вас пък от злоба мразещите вярата Христова ви отсякоха главите и с огън изгориха ви, телата ви погубиха, ала душите ви спаси ги Бог. С плътта ви безбожните се гавреха, ала душите Ви Христос прослави.

И сега... на празника.

На благославянето на хлябовете се пее дважди тропарът на мъчениците и веднъж — „Богородице Дево” или тропарът на празника.

Тропар, глас 1.

Вменихте се като овце за заколение и мъки страшни претърпяхте за името Христово, старци, мъже, момци, младенци и майки, целомъдрени невести и девойки чисти: всехвални баташки мъченици — на българския род украса, молете Христа нашия Бог за нас, които с вяра и любов почитаме страданията ваши.

На утренията

На „Бог е Господ” се пее дважди тропарът на празника. Слава... на мъчениците. И сега... отново тропарът на празника.

Седални подир първото четене Псалтир, глас 5:

Нов празник възсия в Батак — свещениците Петър и Нейчо и верните пасоми на стадото Христово, понесли кръста на велико страдание и бремето на мъки неизказани, разориха мохамедовата заблуда и в кървите си кръстиха се втори път, и над земята българска изгряха светло като нови звезди, проливащи в сърцата ни лъчите на светата наша вяра праотеческа и кротко учещи ни всичко да търпим докрай за името Христово.

Слава... на същия глас:

В най-ново време мъчениците в баташкото училище явиха образа на (древните) момци благочестиви във Вавилонската пещ, понеже и те бяха изгорени за Христа, както в пещта горяха в древност мъчениците, и като сладък хляб принесоха се на Твореца, и хранят сладостно душите на обичащите ги във време на томление в духовен глад и в жажда за правда.

И сега... на празника.

Седални подир второто четене Псалтир, глас 1:

Гори ме като огън любовта към вас и като огнен пламък, о баташки мъченици! Езикът ми желае да възпее вашата любов към вярата Христова; о, нека се разсипят идолите днешни, о, нека да изтлее като изпепелени тръни веществото на страстите, о, нека като сенки да изчезнат мечтанията суетни житейски; о, нека ни съедини Христос, нашият Бог, за вечни векове в Своето Царство — в живота истински!

Слава... на същия глас.

Докрай лишени от утешение човешко бяхте, о, пречудни мъченици на Батак, но Сам Бог на мира душите ви с неизречен мир свише утеши ви и немощта ви укрепи за подвиг: молете Го да излекува душевните недъзи и страстите на ония, които с любов ви възпяват, и да ни дари духовна сила да претърпим всичко докрай.

И сега... на празника.

Полиелей. Величание:

Величаем ви, свети мъченици баташки, и почитаме вашите скъпоценни страдания, които за Христа сте претърпели.

Избрани стихове от псалмите:

Бог е за нас прибежище и сила, помощник в скърбите, що се сипят без чет върху нас.

Затуй не ще се уплашим, когато земята се клати и планините се местят в сърцето морско.

Боже, кой е подобен на Тебе?

Боже, кой ще се уподоби на Тебе? Не умълчавай, не ставай кротък, Боже, защото ето, Твоите врагове се разшумяха и ония, които Те мразят, надигнаха глава.

Охотно кроят коварства срещу Твоите люде и срещу Твоите светии замислят зло.

Трупове на Твоите раби предадоха за храна на птиците небесни, телата на Твоите светии — на зверовете земни.

Проляха кръвта им като вода.

Понеже заради Тебе ни умъртвяват по цял ден, гледат на нас като на овце за заколение.

Направи ни за приказ и гавра на езичниците. ...

Седални след полиелея. Глас 8:

Да възвеличим блажените моми и невести, посечени в Богдановия дом, понеже с мъжествен ум те съкрушиха силата на ония, що искаха да ги осквернят, и сами под ятагана на неверните главите си подложиха; Христос ги увенча и те се молят за душите ни.

Слава... глас 7:

Ала и момчетата и момичетата нека да възхвалим с песни, понеже те последваха своите майки и сестри и от Христа не се отрекоха, макар и агаряните да ги насилваха, но своята невинна кръв с кръвта на своите родители те смесиха, и озарени от блясъка на мъченичеството при истинския Бог те възлетяха като птици и за душите ни се молят.

И сега... на празника.

Степенни, първи антифон на 4-ти глас:

Прокимен на глас 4:

Викнаха праведните и Господ ги чу, и от всички техни скърби ги избави.

Стих: Много са скърбите на праведните, но от всички тях Господ ще ги избави.

„Всичко, що диша...” Евангелие от Матей, зачало 36. „Възкресението Христово...” (пее се до Отдание на Пасха).

Стихира подир 50-тия псалом, глас 1, самогласна:

Чедата на осъдената децата си да ражда с болки, на мъченичеството с болките се раждат днес от утробата на земния живот в живот вечен; откърмени с нелъжовното мляко на благочестието и с православните истини, те стъпкаха горчивата заблуда и се насищат с духовни мед и мляко на обещаното небе, гдето в молитви поменават нас, които ги почитаме с любов, всред долината на плача.

Канони: на празника с ирмоса на 6, и на мъчениците — на 8.

Канон на мъчениците, на глас 1.

Ирмос: Песен победна всички да запеем на Бога, Който с висока мишца чудеса извърши дивни и Израиля спаси, понеже се прослави.

Припев: Свети баташки мъченици, молете Бога за нас.

Песен победна сега да запеем, братя, на крепкото множество от дивни страдалци — на нашите бащи и майки, що вярно мъките докрай изтърпяха и за честното Христово име страдаха, като в дълготърпението си прославиха Бога.

Баташки мъченици, вие сте образ на страданието на верните християни от последните времена: отначало живяхте в житейски грижи, ала земното отхвърлихте сред изпитните и на мъките се предадохте, и посред злините намерихте у Бога милост и благоволение.

Да се весели българската земя за неизброимите свои застъпници — славните новомъченици, които подир велики мъки се вселиха в покой и се молят за нашето спасение на многомилостивия наш Бог.

О, какви страдания претърпяхте вие, досточудни! Кой би могъл да изрече тия тъй ужасни мъки? Но езикът на вашия раб би желал да възпее и вашето тържество, и победата в смъртта, и великото упокоение в лоното Авраамово за претърпените мъки!

Богородичен:

Чудно е тайнството, Христе, на Твоята Майка! Тя девствено роди Тебе, премилосърдния Бог, Който и непосилно за ума (човешки) пребъдваш и на небесата, и с неизказания Си промисъл всички привличаш към спасение, най-вече кротките по сърце и обеднелите заради Тебе на земята.

Песен 3.

Ирмос: Ти, Който единствен познаваш немощта на човешкото същество и милостиво в него се облеche, препаши ме със сила свихте, та да Ти викам: Свят е одушевеният храм на неизразимата Ти Слава... Човеколюбче.

Докрай изгаряше вашето село, но небесно селение ви се приготвяше; разсичаха телесните ви членове, страдалци, ала душите ви с Христа се съчетаваха в търпение: наистина, чудни са делата на нашия Спасител, понеже в земното поражение рабите Христови намират и победа над смъртта, и вечен живот.

Смъртта не можа да ви раздели, но още повече ви съедини едни с други и всички ви — с Христа, Когото молете да си спомни и за нас в многото ни скърби, да излекува малодушието ни, да изведе от тъмницата на страстите душите, които заедно с вас Му пеят победна песен.

Кой някога видял е, кой чувал е подобно нещо: свирепият мъчител изнемогва и ятаганът на палача о костите се притъпява, и върлото мъчителство се уморява от търпеливото понасяне на мъки несравними: от кърви огънят угасва и Църквата сияе, победна песен пеейки на Бога.

Нека величаем в умилни песни дивния великомъченик Трендафил — изтръгнаха му зъбите, очите му избодоха, през цялото му тяло кол прокараха и го изпекоха на огън още жив; ала духа му на небесата пратиха с велика слава, за да пее на Бога победна песен и да се моли за душите на ония, що с вяра се прекланят пред страданията му.

Богородичен:

Не ще огладнеят, ни ожаднеят ония, които вярно пребъдват под Твоя покров, о Дево пречиста, понеже Ти си родила Извора на вечния живот, Който привлича към Себе Си сърцата на жадуващите с божествена любов, и възправя разслабените с всемогъщо слово, и истински живот дарява на страдащите заради Него.

Седални подир трета песен, глас 6:

Блажени сте, младенци, които заедно с младенците витлеемски и с хилядите никомидийски мъченици като нови Христови мъченици в Царството небесно се веселите, а имената ви единствено Бог знае; но не оставяйте и нас, чедата ваши, които горещо прибягваме към вас: Христа молете да спаси от вечния огън нас, които вярно празнуваме вашата памет.

Слава... на същия глас:

Блажените младенци, що вещественото слънце с очи телесни не видяха, но Слънцето духовно гледат, след като се кръстиха на майките си в мъченическата кръв и към верните викат: пазете православната си вяра, че зарад нея Бог запази българския род в сред мрака на робството — тая вяра е по-светла и по-силна и от слънцето!

И сега... на празника.

Песен 4.

Ирмос: Скри се слънцето и в своя чин луната се яви — върху дървото [кръстно] Ти, Дълготърпеливи, се възнесе, и върху него основа Твоята Църква.

Нека възпеем страдалите в Богдановата къща, които — като бяха уловени чрез измама от враговете си — без измама отидоха на смърт за правата вяра, в крайна беднота и голота от Бога те получиха богатство превелико и посичани от агаряните върху дръвника, душите си положиха за Христа.

От помисъл най-чист озарявани, баташките девойки станаха лъвици: когато побеснелите поискаха да окрадат съкровището на моминството им, те пламнаха от ярост най-благочестива, на целомъдрието с огъня изпепелиха похотта им.

„Сечете и мъчете нашите тела!” — към мъчителите викаха момите на Батак. „Нека да рукне кръвта ни като реки, та вие кръвници и лъжци, да се напиете и да се удавите от тях, и да узнаете, че вярата Христова е по-силна и от слънцето!”

„Не се лъжете, о, безбожни! На заклание отиваме за името Христово” — викаха единогласно с майките си баташките деца. „И нас пратете при бащите и при майките ни с вашите ножове и секири, та ведно със светците на нашия народ да се вселим във вечните живелища на Бога и да узнаят ония, които ще се родят след нас, че е от слънцето по-силна вярата Христова!”

Богородичен:

Богато даваш благодат на тия, що Сина Ти любят и Неговите мъченици почитат с вяра и от все сърце, о Майко непознала брак. Затуй и с новомъчениците баташки Ти Го молиш за малкото Христово стадо, та и нас във вярата да укрепиш и в ревността по Бога да утвърдиш, като ни уверяваш, че е от слънцето по-горещо Твоето майчинско застъпничество за нас.

Песен 5.

Ирмос: В древност, серафимът взе с клеци палещ въглен и го допря до устните на Исаия, и той се очисти, и като казваше: „На правда научете се!” на всички проповядваше.

По стъгдите пострадахте, в реката вляхте кръвта си, на улиците ви убиваха, по къщите и в училището ви изгаряха, навсякъде по всевъзможни начини ви мъчеха и пращаха при Бога, о предивни баташки мъченици.! Приемете и от нас убога песен — възхваляваме търпението на душите ви и стоенето до смърт за праотеческата вяра.

„Идвай с мен, прекрасна невясто” — думаше с лъст агарянинът. Но Лаза, тая чудна мъченица, му отвърна: „О, кръвопиело измамни, главата си по-скоро давам, нежели вярата на моите деди — таз непорочна православна вяра!”

Както древните девойки-мъченици казваха, насилието плътско се вменява като ухапване от псета, тъй като никак не докосва душите целомъдрени, но по-голямо страдание им причинява; така и мъчениците моми баташки приеха след посичането двоен венец: на девството и на страдалчеството.

„За да живееш, вярата ни приеми!” — тъй увещаваха мъченика Никола войниците на лъжовния пророк; но той отвърна и им рече: „Никога да не ми бъде туй, светата вяра да оставя, заради вашата лъжовна вяра!” Затуй разсичан с ятаганите на късове и боден страшно, душата си мъжествено той на Христа предаде и се моли за всички свои близки.

Богородичен:

Пречиста Дево-майко, приеми нашите молитви и хваления, та чрез Теб да се избавим от мрежите на злобния и хитър душегубец и светло да Ти викаме: радвай се, Грижовница за младенците, радвай се, Защитница на децата, радвай се, на живеещите девствено стена надеждна, а на всички благочестиви православни християни незаспиваща и майчина Пазителка.

Песен 6.

Ирмос: Потънало в дълбините на погибелта, окаяното естество в древност, Спасителю мой Христе, лежеше вдън дълбоки тъмнини, о горко ми! Но понеже чрез Твоята божествена сила то възлезе на небесата в най-прекрасните висини, то вика към Тебе, Спасителю: „Жертва на хваление на Тебе ще принасям”.

Свещеномъченика Нейчо да възхвалим двойно: като пастир и като страдалец и пречуден търпеливец — ведно със седемте си дъщери посичани, той бе разсичан къс по къс, за да изгрее като светилник нов на българския род, край седмосвещника пресветъл на дъщерите си в храма небесен на българските новомъченици.

Страдалия в черквата свещеномъченик Петър — камък и утвърждение на Батак и на Христа служител верен — да увенчаем с похвали: макар и да го мъчеха да приеме турска вяра, той не се склони и от смъртта не се уплаши; и главата му отсякоха безбожните, но от Царя небесен той получи венец на слава неувяхваща.

По силна и от смърт е любовта, която чрез смъртта ви съедини навеки, о всички новомъченици български. Сред вас е дивно множеството на родопските страдалци, а посред тях, като звезди изгряха мъчениците баташки; затуй и нам да се дарува такава сила в любовта молете Бога, та като опазим докрай християнската вяра и благочестие, да се съединим с вас във вечния живот, о достохвални.

С какви слова да ви възпеем, младенци невръстни, които още на слово ненаучени, прехвъркнахте с крилата на кърви и страдания при Бог Слово? Ала недейте ни оставя нас, потъналите в страшно безсловесие; молете се да не погинем, но да получим от Христа прошка на всички свои грехове.

Богородичен:

С какви слова да възхвалим Родилата като Младенец Бог Слово, неописуем по Божество, но зарад нас в убоги ясли легнал, на кръста по плът възкачил се, с Възкресението Свое озарил от край до край света и човешкото естество поставил да седне отдясно на Бога Отца? Но о премилостива Богородице, нека ние, що на Теб се надяваме, да не погинем, но чрез Теб да получим от Христа прошка на всички свои грехове.

Кондак, глас 5.

От Христа не се отрекохте, предпочетохте страшни мъки пред лъжовния земен живот в нечестивата агарянска вяра, затуй живеейки на небесата с всички светци, молете непрестанно Христа Бога за нас, които паметта ви празнуваме с любов и от все сърце ви викаме: радвайте се, многострадални наши бащи и майки!

Икос:

С временна свобода не се сдобихте, но вечна свобода получихте и скоро след като друговерците разрушиха дома на вашите тела, вие съборихте агарянското царство с молитвите си за вашия народ пред Освободителя на човешките души; затова и сега горещо Го молете, да ни избави от вечните мъки Христос Бог, та заедно с вас да получим истинската свобода в Царството небесно, като ви викаме: радвайте се, многострадални наши бащи и майки!

Песен 7.

Ирмос: Като момците в древност към Тебе, Слове, викаме: бъди, Спасителю, на Твоите раби Пазител и Покровител, и ни спаси всинца от нападките на противника, та като възпяваме Твоето раждане, навеки да Ти казваме: благословен си Ти!

Черквата баташка стана Христово лозе, понеже като гроздове измачкани чрез мъки и жестока сеч, вие се превърнахте във вино чрез сладостна промяна, за веселие на всички, що ви възхваляват, о досточудно множество пречудни новомъченици!

С виното на унижението ви напоиха изчадията на лъжепророка: с жилата пчелни, с пушечните изстрели и с дим измъчиха ви, още с глад и с жажда, с триденоночно стоене, а и лукавият връхлиташе ви с буря от мисли, страх и ужас; ала мирът Христов найсетне ви обзе и като дружина единомислена на смърт отидохте, за да не останете далеч от прежните мъченици на многострадалната България.

Каменната черква стана за вас, отчаяните, кораб на спасението, о досточудни! Понеже там — в море от кърви — вие пресушихте потоците на беззаконието и земята със сладки струи напоихте; и като пролет разцъфтя село Батак и като слънце огряхте цялата земя българска, която си откупи свободата чрез страданията и търпението на множеството свои мъченици.

Увенчаваме дръзновението прекрасно на Трендафил, носещ името на цвете, и възпяваме неизказаното му търпение в потресаващите мъки — с подкрепата на благодатта, той в немощ старческа разцъфна и с мирото на праотеческата вяра сега благоухае и нас, чедата свои, весели с пресладката победа на вярно претърпелия докрай.

Богородичен:

Осветен и божествен храм на Всевишния, Богородице Дево, Ти ограждаш с горещо търсените стени на твоите молитви, в скърби и беди от видими и невидими

врагове, нас, които с благодарност Ти викаме: радвай се, стена несъкрушима на новомъчениците и на всички, що с вяра прибягват към Тебе.

Песен 8.

*Ирмос: Песента на безплътните Ти принасяме, както момците в пещта, и говорим:
„Благодаряйте Господа, всички Господни дела!”*

Кой може да изброи сълзите ви? Кой може да сбере въздишките ви? Кой би изрекъл майчините болки не от раждането, но от разсичането на дечица многообични, о мъченици? Но затова пък и в смъртта Христос навеки ви събра ведно, в хор на нестихващо веселие.

Чрез люта смърт се съчетаваха с Победителя на смъртта мнострадалните баташки мъченици, велики скърби в търпение понесли, те рани принасяха на Изранения заради нас и реки от кръв — на Излелия кръвта Си зарад нас, пребъдвайки неразделни с Христа, дори до смърт.

Велики са подвизите на вярата: и във вода, и в огън, и в задух, и в разсичане на плътта, и в отсичане на главите и членовете, не се отказахте да страдате люто като наистина христоименити, досточудни мъченици на българския род.

Дойдете със сърца умилени да възпеем и с много любов да възхвалим нашите бащи и майки, които като взеха кръста си, оставиха ни пример за търпеливо страдание: та ако и от всичко земно се лишим, дори и от живота си, за Христа, но с тях ведно с душите си ще се радваме вечно и ще благодарим на Бога, даряващ победата.

Богородичен:

Дойдете, с души очистени чрез пост и чрез сълзи покаяни, да възпеем и с гореща любов да поблагодарим на Божията Майка, Която край кръста на Своя разпнат Син стоеше в състрадание и ни остави пример за търпение, та дори когато се томим в сред мрака на земни скърби, да гледаме към светлината на Възкресението на Христа, Който дарява победа на предано търпящите докрай Свои раби.

Песен 9.

Ирмос: Радвай се Богородице Дево, благословена Майко, понеже от Тебе се роди възплътлият се Бог — Него величаем, като Го славим и възпяваме.

Не за смърт бе вашето посичане, многострадални баташки мъченици, но за сдобиване с вечен живот, защото, както беше обещал, Спасителят на душите венчава дълготърпението на ония, що не се отричат от Него и се уподобяват на севастийските четирийсет мъченици по крепко стоене в доброто.

Обладавайки благодатта на истинската вяра, вие си изтъкахте снежнобели дрехи, като докрай изтърпахте болки и страдания най-люти, от Бога избрани мъченици на българския род; затуй бъдете помощници в борбата и на почитащите ви, да съблечем от себе си дрипите на вехтостта и в благодатта на Царството Христово да се облечем.

Наказани за кратко, вие получихте възмездие велико, о славен полк на Батак! Защото като се избавихте от бремето греховно, вие изгряхте при посещението Божие и като искри политнахте към небесата, отдето и твърдата църковна днес украсявате, като звезди златозарни.

Като дървета, окопани със страдания и напоени изобилно със сълзи от кръв, Бог ви дари на верните като градина, с плодове изпълнена, баташки мъченици с много имена.

Не забравяйте вашите сродници и всички, любещи ви от сърце, но в скърбите и бедите бъдете ни неотстъпни утешители и покровители!

Богородичен:

Майко свята на неизречената Светлина, чрез зарите на Твоите молитви, Ти ни осветляваш нелъжовния път към Слънцето на истината; и сега умилено просим: заради многото страдания на всички новомъченици от земите български, Ти просвети с моленията лъчезарни към Твоя Син и всички наши сродници, отпаднали от праотеческата вяра.

Светилни на мъчениците, самогласни:

Полските класове от слънцето съзряват, а за Христа закланите, през сълзи сеяли, под Слънцето на правдата пожънват с радост класовете на вечния живот.

Слава...

Нека възхвалим непобедимата дружина на премъдрите невести и моми баташки — по техните молитви и ние побеждаваме врага, въстанал срещу целомъдрието.

И сега... на празника.

Стихири на хвалитните — на 4, глас 5:

Вашите сълзи стъгдите баташки умиха, вашите кърви и камъните и всичката земя там осветиха, старци безпомощни, мъже с души корави, многострадални майки с дечица и младенци, моми, от целомъдрие сияещи, момци с търпение в душа — съкровища неизразими на нашия народ, духовно злато на земята българска, небесни светила на Църквата Христова: и нас крепете, та докрай да претърпим и неразделно с вас да бъдем в Царството на нашия Създател и Спасител!

Потресоха се костите ви от нанесените мъки, като дърво, натегнало от плод — та в ръката на Посеялия го да падне тоя плод; земята на сърцата ви бе разорана като с рало от ятагана на друговерците и плод стократен тя роди за Бога — очистени души като в горнило злато, и бляскави като искри wśród мрака; о, пречудни баташки мъченици, пред Бога стоящи: молете Го за нас, децата ваши, с любов гореща!

Момци с души корави, ведно с момите непорочни, старци и младенци вкупом сила еднаква проявиха и не отстъпиха от православната си вяра — отсичаха главите им, но стъпкаха главата на носещия лъжовно име; чрез вярност към Христа неверниците победиха и в дар получиха благодатта на Духа, като сега пребъдват при кръстоносния Цар и Бог на всички; нека ги почете с свещени песни като пет хиляди новоявени светозарни светилници на вселената.

Неизведани мъчения измисляха друговерците и черни замисли ковяха — растяха злобата и яростта поганска срещу събраните в църковната ограда агънца Христи; ала и тук, както и в древност при Кръста на Божия Син, неправдата излъга себе си и себе си измамата измами: ножовете агарянски строшиха на греха оковите и небесата светло се отвориха души прекрасни да приемат, избелени в кръвта на новите български мъченици от село Батак.

Слава... глас 8:

Когато в село Батак се раждаха нови мъченици, агарянското царство потрепери: нека ликуват младенците заклани за Христа, понеже техният молитвен глас възнася се като тамян пред Божия престол; нека се радват момците и момите, които вечна радост при Христа намериха; нека се хвалят в Господа и да Му пеят и майките и бащите, които за чедата си се веселят, и старците, които се от старостта безпомощна избавиха — че не останаха без плод страшните им страдания: стократен плод в небесните селения получиша и непрестанно молят Бога за нас, чедата техни.

И сега... на празника. Голямо славослови и отпуст.

На литургията:

Блаженствата на 8, съответната песен на празника на 4 и 6-та песен от канона на мъчениците, също на 4. Прокимен на празника, и на мъчениците, глас 4.

В светиите, що обитават в Неговата земя — в тях Господ яви дивни всички Свои желания.

Стих: Виждах Господа винаги пред себе си — че е отдясно край мен, за да не се поколебая.

Апостол на деня и на мъчениците: из посланието до Римляните, зачало 99. Алилуя на празника и на мъчениците, глас 4.

Викнаха праведните и Господ ги чу, и от всички техни скърби ги избави.

Стих: Много са скърбите на праведните, но от всички тях Господ ще ги избави.

Евангелие на деня и на мъчениците: от Лука, зачало 106. Причастни: на празника и на мъчениците:

Радвайте се, праведни, в Господа; на праведни подоба възхвала.